

ҐАВА Михайло Васильович (29. 08. 1920, с. Кунисівці, нині Городенків. р-ну Івано-Фр. обл. — 02. 03. 1997, Торонто) — культурно-громадський діяч і театрознавець. Закін. учит. курси (1940). Учителював. Під час 2-ї світової війни заарешт., перебував у концтаборі Гедергайм. 1945–48 — культ.-осв. референт і викл. на курсах українознавства у таборі Кернберг. Від 1949 — у Канаді. Закін. Нью-Йорк. заоч. пед. інститут, школу бібліотекарства при Оттав. університеті (1967). Працював бібліотекарем, дир. укр. шкіл та курсів українознавства в Торонто. Секр. відділу КУК у м. Форт-Вільям, гол. управи Союзу українців — жертв рос.-

комуніст. терору в Торонто. Худож. кер. і реж. молодіж. драм. ансамблю «Муза» (Торонто, 1980–90-і рр.), де поставив п'єси «Приїзд матері» та «Одужання» С. Гурко, «Мина Мазайло» М. Куліша. 1958–85 — секр. культур.-мист. товариства «Козуб». Співроб. ж. «Нові дні». Шевченків. медаль КУК.

Рекомендована література

1. Марунчак М. Біографічний довідник до історії українців Канади. Вінніпег, 1986.

П. І. Арсенич

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Ґава Михайло Васильович / П. І. Арсенич // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2007. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-25450>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).